Твоят вестник!

АРДИНСКИ ГЛАС

месечно издание на общинска администрация и общински съвет - Ардино

година XV, брой 150, април 2016 www.ardino.bg

Кметът Ресми Мурад с престижна евронаграда в категория за „Постижения в областта на управлението”

Кметът на община Ардино Ресми Мурад бе сред финалистите за награда на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа (АЛДЕ) в Комитета на регионите за местни и регионални лидери. Той бе сред най-добрите кандидати в категория „Постижения в областта на управлението“.

На 25 април на официална церемония в Комитета на регионите в Брюксел АЛДЕ обяви най-добрите местни и регионални лидери либералдемократи. Освен Ресми Мурад друг номиниран от България бе и кметът на община Белица Радослав Ревански. Той бе финалист в категория „Млад европеец на годината“.

Ресми Мурад: За мен е голяма чест и удоволствие да получа признанието на Комитета на регионите в Брюксел и лично от председателя на групата на АЛДЕ Ханс ван Бален.

Наградите бяха връчени от председателя на европейските либерали Ханс ван Бален.

Ресми Мурад и Радослав Ревански се бориха за престижните награди с още 33-а кметове от 14 държави.

Номинациите за местни лидери либералдемократи бяха внесени в Комитета на регионите от АЛДЕ след задълбочен и обстоен анализ на тяхната управленска дейност. Отчетени бяха успешно реализираните политики на регионално ниво, а също така взет под внимание фактът, че и двамата кандидати са млади, с потенциал за развитие на европейско равнище.

Достигането до финалната фаза в тази инициатива е поредното признание за двамата градоначалници и тяхната устойчивата политика, водена в диалог с гражданите и в съответствие с Европейските ценности. Кметовете на Ардино и Белица присъстваха на тържественото събитие, придружени от лидера на Младежко ДПС, евродепутат и вицепрезидент на АЛДЕ Илхан Кючюк.

в броя

Дневник	2,6
Делови свят	3
Четиво за всички	4
Интервю	5
Публичност	11-14
Муза	15
Зона	16

Приложение на турски език - 7-10

ARDİNO'NUN SESİ

• Nisan 2016 • • Hazırlayan: Saffet Eren •

KİTAP VİTRİNİ

ÖNDEYİŞ

• Bulgaristan Türklerinin şiirinden örnekler derlemesi hakkında

Bulgaristan Türklerinin Şiirinden Örnekler

Türkiye'de Varlık dergisi başta olmak üzere birçok dergimin şiir ve öykü yıl-lıklarının yayımlandığını görünce, 1954-1964 yılları arasında Bulgaris-tan'da Türk azınlığın kültür ve sanat gereksinimlerini karşılamak amacı ile çıkarılmış olan *Yeni Hayat* dergisi aklıma geldi. Salt edebiyat ağırlıklı olmamasına karşın, bu derginin sayfa-larında Bulgaristan Türklerinin şiir ve öyküsü artık biçimde yer almıştır. Elbette bunun üzerinde bir ürgüla yayın yaşamı-nı onuz yıl sürdüren bu dergi, Türk kökenli aileleri oyda bir âdeta bayram havası yaşatmıştır.

Hemen belirtmeliyim ki, 20. yüzyılın ahmışlı yılları bu ülkedeki Türklerin kültürü açısından altın yıllardır. Türki-ye Cumhuriyeti ile dostluk ve komşu-luk ilişkilerinin iyi olduğu, Marksist öğretiye de sadık kalındığı yıllarda (1966-1969) bu derginin ayrıca bir de Şafak edebiyat eki yayımlandı. Oysa sonradan, bu derginin ağzımıza çalınmış bir parmak bal olduğunu, büyük bir dış korkılığı içinde anlamış olduk. Nitekim Bulgaristan'daki Türk azınlığın Bulgar milliyetçiliğinin kât önleş-tirilerci, dışlayıcı, kâh özümseyici, erimeci kıskacına alınmış olması, bu derginin de sonunu getirdi.

O zamana kadar Bulgaristan Türkleri-nin Edebiyatı ile ilgili birçok antolo-jinin yayınlandığı bir gerçektir. Bunların en tatarlısı, en bilimseli de Prof. İbra-him Tatlı'nın *Antoloji* (1964)'sidir. Hazırladığım seçkiye gelince, o bir antoloji değil, belli bir süre içinde aynı bir derginin sayfalarında yer bulmuş bir azınlık şiirinin derlenmiş biçimidir. Bu derlemeye giren şiirleri ayıklayıp seçerken, öznel yaklaşımımı sanatın yanına kullandım. Şiirleri tarafından daha sonra üzerinde düzeltmeler yapı-lıp kitaplara girmiş olan şiirler, bu der-lemeye düzeltilmiş son şekilleriyle alınmıştır. Bu nedenle seçkinin Türki-yeli okurlarca da gereken ilgiyle karşı-lanacağını umuyor ve buna inanmak istiyorum.

Sosyalist düzende tüm kuruluş ve işlet-meler devlete ait olduğu için, özel dergi ve gazete çıkarılması söz konusu bile olamazdı. Her yerde varlığını his-setiren sosyalist ideoloji, dergideki şiir-lerde en çok güzelleneni öge olarak ortaya çıkmıştır, başka bir deyişle, şiirler sürekli sanısidenmiştir. Şairler, sosyalist gerçek-çilik akımına sıkıştıkça bağlı kalmışlardır. Şairler, genellikle anlarının özellik taşıma-dığı, özenli bir Türkçeyle yazılmıştır. Derginin üstlendiği işlev doğrultusunda, izlek yönünden, şairlerin çoğu ülke ve dünya gündemleriyle ilişkilidir. Ama tamo-men gözlemli olduklarını asla söyleyemez. Çünkü öyle olsaydı, bu dergide sık sık adları görülen Ömer Osmanov ile Ahmet Şerifov yazıklarından dolayı hapse atıl-mazlardı.

Bulgaristanda Türkçe yazan şairler önce-likle ilerici Türk şiirinin en seçkin şairle-rinden belli ölçüde etkilenmişlerse de, onların şiiri kendi özgürlüğünden asla fire vermemiştir.

Haziran 1970'ten Aralık 1984'e kadar *Yeni Hayat* dergisi *Yeni HayatNov Jivot* adıyla iki dilde çıkmıştır. Türkçe yayın alanı daralıp, Türklerin de Bulgarca yaz-maları teşvik edilmiştir. Nitekim bu seçki-de şiirlerine yer verdiğimiz şairlerden Hasan Karahüseyinov, Recep Küçüev, Naci Ferhadov, Ahmet Eminov, Fehim Hüseynov ve Saffet Mustafov Bulgarca şiirleriyle sadece yeteneklerini kanıtla-makla kalmayıp ülke genelinde adlarını duyuracak nitelikte Bulgarca şiir kitap-ları da yayımladılar. Gerçi şiir bireysel uğraş isteyen bir sanat dalıdır. Ama eğlen Bulgarca da yazabilir elbet. Ne ki, işler çığırından çıktı. Türkler ve Türkçe rejim tarafından horlanır oldu. Ta ki, asimilasyon politikasıyla ülkedeki Türk adları tamamı değiştirilip Bulgarlaştırıl-mış bir milyonluk bir azınlığa varlığı inkâr edildi.

Totaliter rejimin yıkılışından sonra, görünürde Türkçeyle ilgili yasa yasa-ğı yok, fakat ne bir Türkçe gazete, ne de bir edebiyat dergisi yayınlanmakta-dır. Türkçe kitap basan yayınevi de yok. Ülkedeki Türk nüfusun, ikili ve uluslararası anlaşmalardan doğan azınlık haklarını kullanmamı önünde başka bir talebi de yok. Bu azınlığın tek bir isteği varlar: Bulgarlarla iç içe, kardeşçe, bölünmeden yaşamak.

Avrupa Birliği üyesi olan Bulgaristan, Bölgesel veya Azınlık Diller Avrupa Şar-'ı'nı onaylamış, gazâlmalı de olsa Ulusal Azınlıklar Çerçeve Sözleşmesini imzala-mıştır. Bu durum azınlık veya etnik grup-lara mensup bireylerin anadil haklarına sahip çıkmayı gerektirmektedir.

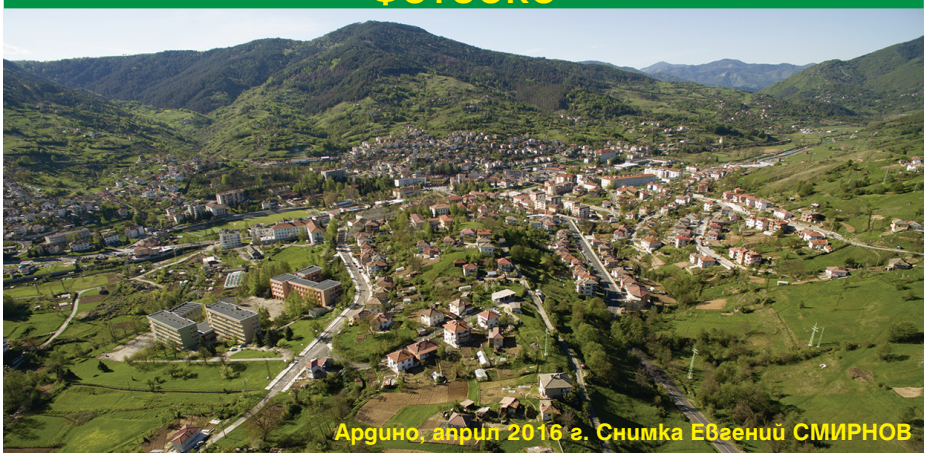
Bu bağlamda, Bulgaristan Türklerinin *Şiirinden Örnekler* seçkisinin kesinti-ye uğramış Bulgaristan Türklerinin kültürünü yaşatma ve geleceğe taşıma yönünde katkı sağlayacağına inanmak isterim.

Çalışmalarımı sürdürürken bana elinde bulundurdukları Yeni Hayat koleksi-yonlarını veren şair arkadaşlarım Ahmet Emin Atasoy ile Saffet Eren'e; dergi yetkililerinden şiirleri seçip bilgi-sayara yüklememde seve seve yardım-cı olduklarından dolayı Kıralı Nikola Yonkov Başmanov Bölge Kütüphanesi çalışanlarına özellikle ve en içten teşekkürlerimi sunarım.

Mehmet Ş. ÇAVUŞOĞLU

Bulgaristan Türklerinin Şiirinden Örnekler (Yeni Hayat Dergisinden Seçilmiş Şiirler), Alp Yayınları, Bursa/2016.

ФОТООКО

Ардино, април 2016 г. Снимка Евгений СМИРНОВ

Вилияна, Пънар и Мелих са първи в страната по английски език

Ученици от начален етап в СОУ „Васил Левски“ в Ардино са сред националните победители в състезанието по английски език под мотото „Аз изучавам чужд език“. Четвъртокласникът Мелих Алиев получи 50 точки от 50 възможни, а второкласничките Вилияна Симова и Пънар Билезерова 49,5 точки и се класираха на първо място в своите възрастови групи. Много добри резултати в националното състезание постигнаха съучениците им Радостин Хаджиев, Синем Чаушева, Беркем Хайрула, Едис Байрам и Ефсун Юмеров. Организатор на проявата бе Сдружението на учителите филолози „Любословие“.

Вилияна, Пънар и Мелих възнамеряват да продължат да се занимават сериозно с езика на Шекспир и за в бъдеще. Това е любимият им предмет.

„Беше и трудно, и лесно. Ако си добре подготвен, е лесно. Готвих се много сериозно за състезанието. Като видях, че съм сред най-добрите в страната много се зарадвах. Обичта ми към английския език започна още в първи клас. Като порасна искам да се развия в сфера, в която ще мога да използвам знанията и уменията си по английски език“, сподели 10-годишният Мелих. Той благодари на своите преподаватели по английски език и на родителите си за подкрепата.

Децата от ОДЗ „Слънце“ в Ардино засадиха 15 дръвчета от бял бор, ясен и червен дъб в дворното пространство на градината.

Младите червенокръстци от клуб „ОТ СЪРЦЕ“ към СОУ „Васил Левски“ в Ардино организираха кампания за набиране на трайни хранителни продукти за подпомагане на 22 деца в риск и хората в социалния дом.

ЗА НАС

Мюсюлмани и християни събират пари за лечение на свещеник

Инициативата е подета от църковното настоятелство на храм „Св. Архангел Михаил“ в Ардино, където отец Марин е служил пет години

Мюсюлмани и християни от Ардино заедно събират средства за лечението на православен свещеник.

Инициативата е подета от църковното настоятелство на храм „Св. Архангел Михаил“ в Ардино, където отец Марин е служил пет години. Младият свещеник страда от хронично заболяване, което се влошило през последните 4 години. В набирането на средствата се включили и мюсюлманите от Ардино.

„След Петъчен намаз казахме на хората, че отецът ни е със здравословни проблеми и има нужда от лечение и трябват пари. И се отзоваха повечето хора. Не е много, но от сърце. Това не е първия случай, когато сме събирали пари за болен“, казва Зеки Аптикадир, председател на мюсюлманското настоятелство в Ардино.

Имамът в джамията в Ардино Орхан Якуб смята, че няма по-хубаво от това да помагаш на хората, независимо дали са християни или мюсюлмани.

Местните тук смятат, че всички религии учат на добро. „Политиците наистина трябва да вземат пример от нас, от хората, а не да дойдат да ни кажат, че еди кой си е много лош. Моето семейство е турско, до нас е помашко, отсреща е българско семейство. Ние да се караме ли сега комшиите. Елате да видите как добре си живеем“, смята председателят на мюсюлманското настоятелство.

В момента отец Марин служи в църквата в кърджалийския квартал „Резбарци“. Избягва светски и медийни изяви, защото живее с постоянната болка в главата. Той се нуждае от хирургична интервенция, която ще се извърши в клиника в Истанбул.

Сумата от 25 хиляди лева обаче е непосилна за близките му. „Бог ни дава различни изпитания и изисква от нас повече търпение, повече смирение, упование и доверие към другите. Изпитва вярата, изпитва любовта ни. Радвам се, че добрите хора все още ги има, било то християни или мюсюлмани“, казва отец Марин Кирилов. *бтв*

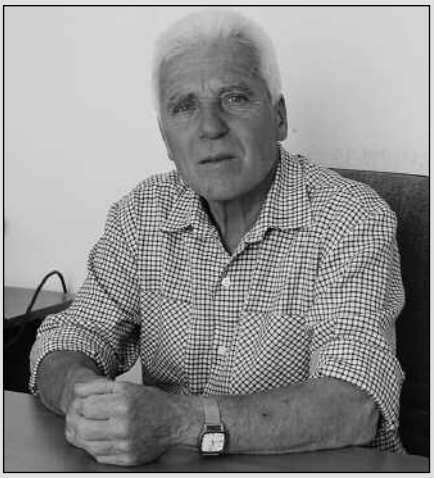
Ремонтират участъци от пътя Синчец - Джебел

Започна реконструкция, локални ремонти и преасфалтиране на участъци от пътното трасе „Синчец - Църквица - Мишевско - Джебел“.

„В момента възстановяваме основата на участъка от Далджа до Синчец с минерал бетон. На същите участъци ще има преасфалтиране, направа на канавки и банкети“, заяви техникът на строителния обект от „Пътстройинженеринг“ АД - Кърджали.

Пътният участък е част от 3-класната републиканска пътна мрежа, преминава през териториите на общините Ардино и Джебел и се стопанисва от Областното пътно управление в Кърджали. Той е най-пряката връзка между двете общини и от жизненоважно значение за населението, тъй като е с приоритет и за трансгранично сътрудничество с Гърция. Стратегическо значение заема за пътнико и товаро потока от Средните Родопи, осъществява пътна връзка с коридор №9 и прохода Маказа през Джебел, Слънчоглед и Загорско.

Припомняме, че отсечката „Синчец - Църквица - Мишевско - Джебел“, която бе в окаяно състояние и създаваше реална опасност от възникване на пътни инциденти, застрашаващи здравето и живота на хората, бе ремонтирана преди две години след писмо на кмета Ресми Мурад до бившия министър на регионалното развитие и благоустройството Десислава Терзиева и Агенция „Пътна инфраструктура“ към Министерството на регионалното развитие.

Кметът Хълми Мустафа:
Синчец се превърна в по-добро място за живеене...

От името на жителите на с. Синчец кметът Хълми Мустафа изказва огромните си благодарности към кмета на общината Ресми Мурад, Областното пътно управление и областния управител Илия Илиев за съдействието им.

„Щастлив съм, че се осъществява мечтата ни да се асфалтира пътя от Джебел до Синчец. През последните години Синчец се превърна в по-добро място за живеене. Асфалтирахме махленски пътища, направихме ремонт на водопроводната канализация в махала Шабанлар“, сподели Хълми Мустафа. Той е роден през 1949 година в Синчец. Завършил е Професионално техническо училище в Смолян. На последните местни избори получи доверие за втори мандат. Женен е, има две дъщери и един син. Радва се и на шест внуци.

Местните жители споделиха, че са доволни от работата на кмета си. „Винаги се отзовава на нашите проблеми. Никой не е върнал, винаги помага. Доставя хляб и лекарства на възрастните хора от отдалечените махали“, казва 49-годишният Ергюн Назим от махала Шабанлар.

В момента в Синчец постоянно живеят над 200 души. Селото се състои от пет махали - Шабанлар, Хамитлер, Чолаклар, Алмаахметлер и Далджа.

През лятото пристигат много изселници от Турция със семействата си. Повечето от тях ремонтират бащините си къщи, подреждат дворовете и идват да си почиват. На 9 юли за четвърта поредна година ще се организира и селищният празник на Синчец.

Гюнер ШЮКРИ

Нов проект за предоставяне на услуги за ранно детско развитие

Община Ардино е с нов одобрен проект по процедура BG05M9OP001-2.004 „Услуги за ранно детско развитие“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г.

Проектното предложение „Предоставяне на интегрирани социални услуги за устойчиво ранно детско развитие и активно социално включване в община Ардино“ е на стойност 408 152 лв. и ще се реализира в продължение на 26 месеца.

Проектът има за цел да предостави подкрепа на деца в ранна детска възраст и техните семейства за подобряване на достъпа до здравна грижа, формиране на родителски умения, подобряване на семейната среда, повишаване на училищната готовност на децата за включване в образователната система. Услугите са насочени към деца от 0 до 7-годишна възраст от уязвимите групи включително деца с увреждания, техните семейства и бъдещи родители.

Благи думи за новия кмет на Ахрянско

Жителите на с. Ахрянско благославят новия кмет Джабит Еминов. За него казват, че е добър и грижовен стопанин, инициативен, решителен и всеотдаен. Благославят го, защото за кратко време успя да организира почистването на гробищния парк и ремонта на гробищната ограда. Прави възможното за обновяването на селския мегдан... Сред първостепенните му цели е още тази година да бъде изградена канализация за обратни води.

Мехмед ГЮЛЕСТАНОВ, Педагог:

Защо имаме нужда от учител

Тази история дълго време не ми даде спокойствие и намерих сили в себе си за да я споделя с по-широк кръг от хора с надеждата тя да стане повод за дискусия. Става дума за една педагогическа ситуация, която възникна между учител и ученичка в нашето училище. В недългата си педагогическа практика като учител и директор съм се сблъсквал с най-различни ситуации, но тази, която искам да ви я разкажа много ме впечатли и която дълбоко до болка разтърси душата ми.

Историята на тази педагогическа ситуация е следната: Наша ученичка беше се класирала на призово място в национална олимпиада по един учебен предмет (нарочно не споменавам кой е този предмет). Нейният успех зарадва естествено и ученици, и учители от училището ни. Местен репортер идва в училището и търси начин да представи ученичката в регионален вестник, като очакваше тя да сподели своите чувства и вълнения от постигнатия успех пред читателската аудитория. Разговорът между репортера и ученичката се провежда в присъствието на нейната учителка, която е една от най-уважаваните педагози сред учителския колектив и ардинската общественост. На въпрос на журналиста: „Няма ли да изразите благодарност на своите учители за успеха си?“

Ученичката без да се замисли най-спокойно отговори:

- Не. Те с какво са ми помогнали да постигна този успех. Аз сама постигнах всичко!

Това беше нейният отговор. Този отговор на ученичката много ме изненада. Същото изумление видях и в очите на учителката, която чуваше тези думи, изречени от устата на нейна ученичка. Всички замълчахме за миг и се спогледахме скришом. И ученичката още веднъж погледна към всички ни и с голяма доза увереност допълни:

- Така е. И си тръгна без да погледне назад.

Историята на педагогическата ситуация беше такава, но тази реакция и това поведение на ученичката за мен бяха труднообясними след толкова години работа в системата на образованието.

Да. В регионалния вестник излезе материал за тази ученичка.

Но в мен поведението ѝ остави дълбока рана, която имаше болката на съжаление, разочарование и най-тъжното изпитах жестоко чувство на обида. Ставаше дума за едната дума:

Благодарност

към нашия труд, към труда на учителя. Има ли обяснение реакцията и оценката на тази ученичка? Това единичен случай ли е или е явление в нашето училище?

Една такава педагогическа ситуации поставя редица въпроси за ролята и мястото на семейство за възпитанието на съвременното поколение. С още по-голяма сила звучи въпросът: Какви ценности трябва да формира у учениците съвременното училище? А такъв образователен стандарт за ценностите липса и в новия Закон за предучилищното и училищното образование.

Тази история стана повод и за дебат сред педагогическия колектив на училището. Повечето колеги приемат поведението на ученичката за нормално с израза: „Такива са младите сега“, а други - свързват нещата с настъпилата криза в ценностната система на обществото. И все пак за мен е неприемливо, че една ученичка в X клас не е осъзнала и не е разбрала ролята и мястото на учителите си в нейния живот. Още в самото начало и на място можех да реагирам и да проведа разговор с нея. Щях да се опитам да разбера нейните мотиви за такова отношение към учителите си. Може би това се дължи на различни фактори - висока самооценка, слабо семейно възпитание или нещо много лично, за което можем да гадаем само. За нашия случай на родители, ученици и учители предлагам една притча, която отговаря на въпроса: Защо имаме нужда от учител?

Един ден при Великия Учител дошъл млад човек. Той имал само един въпрос: „Аз вече всичко научих и всичко зная. Прочетох много книги и вече мога да изнасям лекции. И всичко това съм научил сам и никой не ми е помагал. Моля да ми отговорите тогава на моя въпрос: „Аз имам ли нужда от Учител?“

Учителят се засмял: „Ела след няколко дни и ти ще получиш отговор на твоя въпрос!“

Младият човек си тръгнал обезкуражен. Той и така не разбрал защо Учителят веднага не можал да му отговори. След няколко дни той се е върнал. Учителят му връчил писмо и му казал: „Занеси, моля те това писмо в селото, което се намира от другата страна на реката. На брега има лодка. Има и лодкар, който ще те прекара...“

На следващия ден, рано сутринта младият човек се отправил към брега, намерил лодкаря и седнал в лодката. Но когато отплавали, той внезапно си спомнил, че не е разпитал Учителя за пътя към селото и че действително и той не знае как да стигне до там. Младежът попитал лодкаря, но и той също не знаел пътя. Наложило се младежът отново да отиде при Учителя, за да разбере точния път към това село. И тогава Учителят казал на момчето: „Ето това е отговорът на въпроса ти. Ти имаш цел на пътуването си, имаш средството, с което да стигнеш до нея, но ти не знаеш пътя, по който да вървиш. Това е причината, поради която си спрял. Ти имаш нужда от водач, който добре знае този път. Не е достатъчно да имаш само знания. Ето защо за да ги осмислиш и да се възползваш правилно от тях, ти имаш нужда от Учител.“

И накрая, искам да цитирам големия руски писател Лев Толстой, който казва: „Колкото един човек е по-умен и по-добър, толкова повече добро забелязва у хората.“

Напуснахме големия град и заживяхме в Ардино

Марина Янева и Христо Узунов избрали природата пред напрегнатото ежедневие

- Ина и Христо, спомняте ли си първата реакция на най-близките ви, когато им казахте, че напускате София и отивате да живеете в Ардино?

- Живеем в Ардино от май 2015! Някои ни питаха кога точно се връщаме, когато свърши лятото ли? Повечето от нашите роднини и приятели обаче проявиха нещо като пасивна подкрепа - идеята им допадна, но сякаш имаха едно на ум.

- А случвало ли ви се е да срещнете по-крайни реакции, на пълно отрицание или пък безусловна подкрепа?

- На неодобрение не сме имали. На пълна подкрепа и възхищение - някои от най-близките ни хора, както и напълно непознати, които, след като стартирахме Urbex със статията „Защо напуснахме работа и заживяхме в Родопите“ се свързаха с нас, за да изразят своята подкрепа към начинанието ни, да ни пожелаят успех или да споделят, че и те самите са тръгнали по същия път.

- С какво се занимавахте в т.нар. „корпоративен свят“, за който пишете, че е изцеждал енергията и мотивацията ви?

- Бяхме колеги в голяма медийна група. Както навсякъде в медиите, натоварването беше огромно, защото шефовете ни искаха с минимална инвестиция да постигнат грандиозни резултати... В момента, в който окончателно взехме това решение, аз *(Ина - бел.авт.)* бях единственият човек в екипа на водещ женски уебсайт... Много се изморихме от сблъсъка с хора на ръководни позиции, лишени от всякаква компетентност. Това ни накара да се замислим дали пък не бихме могли да използваме таланта и опита си за нещо наше.

Решението беше дълго планирано, просто ден след ден се убеждавахме, че е правилно. А и досега се убеждаваме - и за миг не сме съжалили, че започнахме да работим на свободна практика. Може би още през ноември 2014 г. започнахме да обмисляме сериозно тази идея. 6 месеца по-късно вече бяхме свободни.

- У нас културата на работа на свободна практика е много слабо застъпена. Предполагам, че говоря от името на доста хора, които имат подобна на вашата идея да избягат от големия град... Как успявате да се издържате?

- Всичко е въпрос на приоритети. При нас водещо беше желанието да живеем спокойно, на място, което ни харесва и с ритъм на живот, който определяме сами. В този ред на мисли си направихме сметка от какви неща бихме могли да се лишим, за да се справим с разходите. Оказа се, че и двамата подхождаме достатъчно рационално към харчовете си и всъщност не се лишаваме от абсолютно нищо. Разбира се, работим здраво, за да изкарваме достатъчно пари - но и за това проявяваме необходимата дисциплина. Повечето хора си мислят, че работата на свободна практика означава да вършиш по-малко работа, отколкото в офис например и същевременно да взимаш същите пари, че дори и повече. Свободното време е нещо, с което разполагаме, благодарение на внимателно планиране.

Марина Янева (26 г.) и Христо Узунов (30 г.) са двама млади хора, които имат успешна кариера в медиите. Тя е завършила журналистика и магистратура Бранд мениджмънт, а той - реклама. Живеели в София, Ина работела като редактор на сайт с женска тематика, а Христо - като редактор и фотограф в „мъжки“ уебсайт. Постепенно обаче усещат, че ежедневието в над двумилионната столица ги уморява и отегчава. Решават да направят радикална промяна - да напуснат София и да заживеят в родопското градче Ардино. Защо и как точно се е случило това - разказват самите те.

- С какво точно се занимавате в момента?

- Основно работим като копирайтъри. Измисляме рекламни послания, концепции за популяризиране на определен бранд; определяне на обща комуникационна стратегия, включваща стил и тон на всички материали, планирани за съответната кампания... В общи линии, занимаваме се с текстове под всякаква форма и с всякаква цел - в думите е нашата сила.

Освен това сме автори на статии, освен това и като преводачи. Работата по сайта ни Urbex.bg е по-скоро удоволствие. Грижим се за платформата във всяка възможна минута, надяваме се да си заслужава и читателите ни да виждат с какво е по-различен от всички други травъл проекти. Правим и планове да развием туризма в Ардино. Скоро ще сме готови с една пътека на ардинската поезия. Другата седмица ще сме доброволци за трети път в смолянското село Киселчово, където помагаме за реставрирането на 100-годишна къща.

- Вашият проект Urbex е свързан с много пътуване и популяризиране на непознати кътчета от страната и чужбина. Имате ли любимо място?

- Пътуваме винаги, когато можем. Пеша, с кола, на велосипед... Най-любими ни остават местата около Ардино.

- Какво ви дава Ардино, което друг град не може?

- Близостта до природата ни действа вдъхновяващо и успокояващо. Звучи клиширано, но фактът, че можем за 5-10 минути да се озовем на приказно безлюдно място като поточе, поляна, горска пътека и т.н. всъщност ни зарежда много. Освен това, не прекарваме времето си в задръствания, в блъсканицата на метрото, в чакане на транспорт... Всичко ни е на 5 минути в града. Имаме възможност да се храним у дома, което също е огромен плюс - не сме принудени на „мушнем нещо на крак“, защото закъсняваме за работна среща... Животът в малкия град е осезаемо по-евтин - когато сметнахме какви пари сме давали за транспорт и храна - само за да ходим на работа! - лошо ни стана...

- Има ли нещо, което ви липсва от „градския живот“?

- Хората очакват да кажем „роднини и приятели“, но истината е, че с тях се виждаме по-често и по-пълноценно, отколкото преди. Иначе молове, ресторанти, кафенета - това никога не са били нашите места, въпреки че и двамата сме родом от София. Що се отнася до културния живот - в Смолян и Кърджали има театри, в Смолян има кино, понякога постановки гостуват и в Ардино... Не. Нищо не ни липсва.

Не виждам никакъв проблем да живеем тук, дори да имаме деца - детска градина и училище има, а обратната връзка от учителите би била доста по-адекватна, отколкото в София, просто защото градът е изключително малък, всички се познават и това действа дисциплиниращо на малчуганите.

Интервю на **Велина ВЕЛИНОВА**

Кметът Ресми Мурад получи VIP-покана за абитуриентския бал на зрелостниците от СОУ „Васил Левски" - Ардино. Той дружелюбно прие представителите на Випуск 2016, водени от Станислав Дойновски. Благодари им и затова, че са избрали да завършат средното си образование в Ардино.

За 17-и пореден път мевлид-курбан в Жълтуша

Над 3 000 души участваха в традиционния мевлид-курбан за здраве и берекет в Жълтуша. На религиозното събиране, което се провежда за 17-ти пореден път след сполетялото природно бедствие - торнадо в района през м. май 1999 г., бяха четени айети от свещената книга на мюсюлманите - Корана.

Организатори на проявата са местните жители. Всички присъстващи бяха нагостени с 30 казана пилаф, сготвен от местния майстор-готвач Тихомир Александров. Това, което остана, се раздаде на хората за вкъщи.

На курбана са използвани един тон месо и 800 кг. ориз. Местната фирма „Жълтуша" осигури на всички по кофичка айран. Организаторите изпратиха от вкусния пилаф и на болните пациенти и персонала на общинската болница и потребителите на защитеното жилище.

Кметът на Жълтуша Карамфил Димитров благодари на всички за подкрепата.

Сбирка под надслов „Мечтания"

Във връзка с традиционните Майски културни празници на община Ардино в общинския музей бе открита изложба от платна с живопис и графика. Сбирката под надслов „Мечтания" е собственост на местния писател-колекционер

Христо Красин. Тя съдържа творби главно от регионални художници - Джемал Емрулов- Джими, Владимир Чукич, Васил Василев, Емил Пенчев, Иван Бъчваров, Иван Обретенов, Ангел Банков.

„Освен за любителите на изящните изкуства изложбата има и образователен характер, тъй като мнозина ценители, а и подрастващи деца и ученици ще могат да видят произведения на автори от нашия регион, ще научат имената на художници от настоящето, а и от близкото ни минало. Така изложбата ще придобие и съществена познавателна стойност", сподели Хр. Красин.

Изложбата остава открита за посетители всеки делничен ден.

10 села в Кърджалийско са без жители

Населението в региона продължава да застарява

През последната година се наблюдава абсолютното намаление в броя на населението във всички общини в област Кърджали, без Ардино, където има увеличение с 421 души. В края на 2015 г. постоянното население на област Кърджали е 151 319 души, сочи проучване на Териториалното статистическо бюро Кърджали.

Най-осезаемо е намалението в общините Кирково, Крумовград и Момчилград. Най-висок отрицателен механичен прираст през 2015 г. има в община Черноочене (минус 13.7‰). Към края на м. г. населените места без население в област Кърджали са 10, а 47 са селата с население до 10 души. Населението в трудоспособна възраст е 94 281, като през последната година е намаляло с 1 177 души. Продължава процесът на общо застаряване на населението, който е по-силно изразен сред жените, отколкото сред мъжете. В края на 2015 г. столетниците в област Кърджали са 9, от тях един мъж и осем жени.

ARDİNO'NUN SESİ

• Nisan 2016 • • Hazırlayan: Saffet Eren •

KİTAP VİTRİNİ

ÖNDEYİŞ

• *Bulgaristan Türklerinin şiirinden örnekler derlemesi hakkında*

Türkiye'de *Varlık* dergisi başta olmak üzere birçok derginin şiir ve öykü yıllıklarının yayımlandığını görünce, 1954-1984 yılları arasında Bulgaristan'da Türk azınlığın kültür ve sanat gereksinimlerini karşılamak amacı ile çıkarılmış olan *Yeni Hayat* dergisi aklıma geldi. Salt edebiyat ağırlıklı olmamasına karşın, bu derginin sayfalarında Bulgaristan Türklerinin şiir ve öyküsü ardıl biçimde yer almıştır. Elli binin üzerinde bir tirajla yayın yaşamını otuz yıl sürdüren bu dergi, Türk kökenli ailelere ayda bir âdeta bayram havası yaşatmıştır.

Hemen belirtmeliyim ki, 20. yüzyılın altmışlı yılları bu ülkedeki Türklerin kültürü açısından altın yıllardır. Türkiye Cumhuriyeti ile dostluk ve komşuluk ilişkilerinin iyi olduğu, Marksist öğretiye de sadık kalındığı yıllarda (1966-1969) bu derginin ayrıca bir de *Şafak* edebiyat eki yayımlandı. Oysa sonradan, bu derginin ağzımıza çalınmış bir parmak bal olduğunu, büyük bir düş kırıklığı içinde anlamış olduk. Nitekim Bulgaristan'daki Türk azınlığın Bulgar milliyetçiliğinin kâh ötekileştirici, dışlayıcı; kâh özümseyici, eritmeci kıskacına alınmış olması, bu derginin de sonunu getirdi.

O zamana kadar Bulgaristan Türklerinin Edebiyatı ile ilgili birçok antolojinin yayınlandığı bir gerçektir. Bunların en tutarlısı, en bilimseli de Prof. İbrahim Tatarlı'nın *Antoloji* (1964)'sidir.

Hazırladığım seçkiye gelince, o bir antoloji değil, belli bir süre içinde ayrı bir derginin sayfalarında yer bulmuş bir azınlık şiirinin derlenmiş biçimidir. Bu derlemeye giren şiirleri ayıklayıp seçerken, öznel yaklaşımımı sanattan yana kullandım. Şairleri tarafından daha sonra üzerinde düzeltmeler yapılıp kitaplara girmiş olan şiirler, bu derlemeye düzeltilmiş son şekilleriyle alınmıştır. Bu nedenle seçkinin Türkiyeli okurlarca da gereken ilgiyle karşılanacağını umuyor ve buna inanmak istiyorum.

Sosyalist düzende tüm kuruluş ve işletmeler devlete ait olduğu için, özel dergi ve gazete çıkarılması söz konusu bile olamazdı. Her yerde varlığını hissettiren sosyalist ideoloji, dergideki şiirlerde en çok gözetlenen öge olarak ortaya çıkmıştır, başka bir deyişle, şiirler sürekli sansürlenmiştir. Şairler, sosyalist gerçekçilik akımına sıkısıkıya bağlı kalmışlardır. Şiirler, genellikle anlatımlı özellik taşısalar da, özenli bir Türkçeyle yazılmıştır. Derginin üstlendiği işlev doğrultusunda, izlek yönünden, şiirlerin çoğu ülke ve dünya gündemiyle ilişkildir. Ama tamamen güdümlü oldukları asla söylenemez. Çünkü öyle olsaydı, bu dergide sık sık adları görülen Ömer Osmanov ile Ahmet Şerifov yazdıklarından dolayı hapse atılmazlardı.

Bulgaristanda Türkçe yazan şairler öncelikle ilerici Türk şiirinin en seçkin şairlerinden belli ölçüde etkinlenmişlerse de, onların şiiri kendi özgürlüğünden asla fire vermemiştir.

Haziran 1970'ten Aralık 1984'e kadar *Yeni Hayat* dergisi *Yeni Hayat/Nov Jivot* adıyla iki dilde çıkmıştır. Türkçe yayın alanı daraltılıp, Türklerin de Bulgarca yazmaları teşvik edilmiştir. Nitekim bu seçkide şiirlerine yer verdiğimiz şairlerden Hasan Karahüseyinov, Recep Küpçüev, Naci Ferhadov, Ahmet Eminov, Fehim Hüseyinov ve Saffet Mustafov Bulgarca şiirleriyle sadece yeteneklerini kanıtlamakla kalmayıp ülke genelinde adlarını duyuracak nitelikte Bulgarca şiir kitapları da yayımladılar. Gerçi şiir bireysel uğraş isteyen bir sanat dalıdır. Arzu eden Bulgarca da yazabilir elbet. Ne ki, işler çığırından çıktı. Türkler ve Türkçe rejim tarafından horlanır oldu. Ta ki, asimilasyon politikasıyla ülkedeki Türk adları tamamı değiştirilip Bulgarlaştırılarak bir milyonluk bir azınlığa varlığı inkâr edildi.

Totaliter rejimin yıkılışından sonra, görünürde Türkçeyle ilgili yayın yasağı yok, fakat ne bir Türkçe gazete, ne de bir edebiyat dergisi yayınlanmaktadır. Türkçe kitap basan yayınevi de yok. Ülkedeki Türk nüfusun, ikili ve uluslararası antlaşmalardan doğan azınlık haklarını kullanmanın ötesinde başka bir talebi de yok. Bu azınlığın tek bir isteği vardır: Bulgarlarla iç içe, kardeşçe, bölünmeden yaşamak.

Avrupa Birliği üyesi olan Bulgaristan, Bölgesel veya Azınlık Diller Avrupa Şartı'nı onaylamış, gecikmeli de olsa Ulusal Azınlıklar Çerçeve Sözleşmesini imzalamıştır. Bu durum azınlık veya etnik gruplara mensup bireylerin anadil haklarına sahip çıkmayı gerektirmektedir.

Bu bağlamda, *Bulgaristan Türklerinin Şiirinden Örnekler* seçkisinin kesintiye uğramış Bulgaristan Türklerinin kültürünü yaşatma ve geleceğe taşıma yönünde katkı sağlayacağına inanmak isterim.

Çalışmalarımı sürdürürken bana elinde bulundurdukları Yeni Hayat koleksiyonlarını veren şair arkadaşlarım Ahmet Emin Atasoy ile Saffet Eren'e; dergi yıllıklarından şiirleri seçip bilgisayara yüklememde seve seve yardımcı olduklarından dolayı Kırcali Nikola Yonkov Baptsarov Bölge Kütüphanesi çalışanlarına özellikle ve en içten teşekkürlerimi sunarım.

Mehmet Ş. ÇAVUŞOĞLU

Bulgaristan Türklerinin Şiirinden Örnekler (Yeni Hayat Dergisinden Seçilmiş Şiirler), Alp Yayınları, Bursa/2016.

Aziz Murad'ın yaşam öyküsü

- Sayın Aziz Murad, önce kendinizi şöyle bir tanıtsanız; kimsiniz, nerelisiniz, nereden mezun oldunuz..?

- 1966 yılında, Ardino (Egridere) belediyesinin Tosçalı köyünde H.İbrahim babanın ve Hafize annenin 6-çocuklu ailenin son evladı olarak dünyaya geldim. İlk ve orta okul tahsilimi köyümde tamamladım. Rodop dağlarının bayır-bacasında koyun güderken, beslenme torbamda her zaman bir kitap bulunurdu - ya büyüklerimden ya da köy kütüphanesinden elime geçenlerden. Onları, imkan dahilinde bir solukta, zevk ve merakla okurdum. Liseli yıllarım, ilçe merkezi Ardino'da düz lisede geçerken, atletizm (uzun mesafe koşu) takımında yer aldım ve takım arkadaslarımla beraber yöremizi ülke çapında tanıttık. Mayıs 1984'de Milli Eğitim Bakanlığının takdirnamesiyle, okul birincisi olarak mezuniyetime ulaştım. Sofya Elektronik ve İletişim teknolojisi Kolejinde okuyan ağabeyim Halil, beni mühendisliğe ateşleyen oldu ve ben de kapıldım bu hevese. Devrisi ay, Sofya Teknik Üniversitesi öğrenci seçim sınavını başarıyla geçtim, ama dönemin yasalarına göre, vatani görevimi (askerlik hizmetimi) tamamlamak için, eğitimimi 2 sene ertelemek mecburiyetinde kaldım. 1984-86 dönemi askerlik adi tasisada, genellikle inşaat iskelelerinde geçti ve böylece genç yaşta baba zanaatına dokunmamı sağladı. Üç aylık askerken, isim değiştirme kampanyası bize de sataştı ve gencecik ruhumuzda ağır yaralar bıraktı yıllar boyunca. Ekim 1986'da başlayan üniversitelik hayatımı, 1991'de makine mühendisi ünvanına sahip olarak tamamladım. Üniversitede son senelerim, totaliter rejimden çok partili demokrasiye geçis yıllarına denk geldi. Tüm dünyada üniversitelilerin toplumsal sorunlara hassasiyeti mevcuttur. O zamanlar, hâlâ kanayan yaramız (değiştirilmiş isimlerimiz), bizim toplumsal aktifliğimizi tetikliyordu. Ağırlıklı Batı ve Doğu Rodoplar'dan gelen kader kardeşlerimiz ve büyüklerimiz, "adlarımızı geri verin" pankartlarıyla Bulgaristan Parlamentosunun önünde haykırırken, daima onların yanında bulundum. Çok heyecanlıydım, coşkuluydum, bir adalet yerini bulacaktı. 24 yaşıma yakışan, çok büyük beklentilerim ve hayallerim vardı. Kişisel hak ve hurriyetler geri geldi, ama devrimsel ortamda ülke ekonomisi allak bullak oldu.

Bu durumda ben, yeni mezun olmuş bir mühendis, burs aldığım yöremizde faaliyet yürüten bir fabrikadan iş başvuruma ret aldım. "Her serde bir hayır vardır" atasözüne dayanarak, yıllar önce ikmal ettigim, Ardino düz lisede teknik bilim dersleri öğretmeni olarak buldum kendimi. Çalışma hayatıma öğretmen olarak başladım ve gayet memnun oldum. Dört ablamdan iki tanesi öğretmen olduğundan bu meslek ailemize yabancı değildi; Firdevs ablam fen bilgisi, Elmaz ablam da anaokulu öğretmeni idi. Böylece ülke ekonomisine hazırlanan birçok mühendis gibi, ben de kendimi toplumun başka bir alanında değerlendirdim. Kaderimden memnunum.

Ülkemiz göç dalgalarıyla savrulurken ve öğretmenliğin ilk adımlarını atarken, 45 sene totaliter rejimden sonra, demokratik yöntemlerle seçilen belediye yönetiminden başkan yardımcısı olmam için teklif geldi. Tecrübesizliğime rağmen bu sorumlu ve ağır görevi üstlendim. Gerçekten zor ve problemli geçen demokrasi ve aynı zamanda ekonomik çöküntü yıllarında, sağlık, eğitim ve diğer kamu sektörlerinde çalışanlarımız biraz geç de olsa maaşlarını alıyordu. Bu bizim için başarıydı. 1990'lı yılların ortasında hiperenflasyonu yaşadık. Başta Türkiye olmak üzere komşu ülkeler bize el uzattı o durumda -tırlar dolusu erzak geldi Ardino'ya ve diğer Kırcali ilçelerine. Ekim 1996 Bursa'nın Nilüfer Belediyesiyle Kardeş Belediye olduk ve yıllar içinde devam eden karşılıklı çalışmalar kültür, eğitim, spor v.b. alanları da kapsamaktadır.

Yeni donemin gerekçesi olarak, "toprak reformu" kimi zaaflarını bitaraf ederek, misyonunu tamamladı sanırım. 1930-lu yıllardan beri korunan emlak kütüklerine dayanarak, tarım ve orman arazileri eski sahiplerine veya mirasçılarına iade edildi. 1950'nci yıllarda ülkedışı ve iç Bulgaristan'a göçe sebep olan, tarım arazilerini sahiplerinden alıp, zorunlu kollektifleştirme hatası düzeltilme gerekçesi duyuluyordu. Küçük capta da olsa tarla ve orman arazilerin sahipleri, günümüzde Avrupa Birliği subvansiyonlarından yararlanarak, hayvancılık ve orman işleri geliştiriyor.

Belediyelerin öz ve öz vazifesi olan bayındırlık ve çevre temizlik işleri aksamaması için de çalıştık o gıtlık senelerinde.

Toplumun ağır sorunlarını çözmek uğraşısındayken, kalbim hep okul sıralarından ışıltılı, bilgi arzulayan çift çift gözleri özlüyordu. Böylece 2001 ders yılı açılırken, kimi siyasi çalkantılar sonrası tekrar kutsal göreve döndüm. İşimi severek yapıyorum. Aileden aşılanmış sorumluluk duygusuyla görevimi yerine getirmek, ülkenin gelecek nesillerini kendine ve topluma faydalı olmalari için öğrencilerimize yardımcı olmaya devam ediyorum. Belediyemizde anne-babaların sorunlarını çözerken, şimdi de aynı vatandaşlarımızın çocuklarını zor, çelişkili toplumsal ve profesyonel hayata hazırlamak için meslektaşlarımla beraber uğraş veriyorum.

- Öğretmenlikle birlikte siz belediyemizde öğretmenler sendikası başkanı olarak da görevde bulunuyorsunuz. Sendikanın faaliyeti hakkında okuyucularımıza neler aktarabileceksiniz?

- Meslek lisesinde işe başladığımda, tüm pedagoji ve administrativ personelin üye oldugu Bulgaristan Ögretmenler Sendikasına ben de katıldım. Sendika sosyal ve ekonomik haklarımızı savunmak için imkanlar saglıyor. Örneğin, Milli Eğitim Bakanlığı ile veya belediye çapında toplu sözleşme imzalama olanağı sadece sendikalar vasıtasıyla olabiliyor. Şahsi açıdan her sendika azası üyeliğin verdiği kimi primlere sahip; artı ödemeler, senelik izinler v.s.

2006 sene sonuna doğru, dönemin sendika baskanı istifa ettiğinden dolayı, belediye okullarından meslektaşlarım başkanlık sıfatını bana layık gördüler. Herhalde organizasyon kültür ve tecrübemi önemsediler. Ertesi yıl, gözlemcilerin beyan ettiği gibi, Bulgaristan'da son dönemin en büyük grevi, ögretmenler grevi meydana geldi, çünkü kamu sektöründe çok düşük seviyede kalan maaşlar ögretmenlerindi. 100% zam almassak ders yılını başlatmayacağımızı dayattık istek gibi hükümetin dikkatine. Genç yaşta 40 gün efektiv (derse girmeden) grev sonucunda istediklerimizin yarısına kavuştuk. Anaokullarından liselere varınca, çok büyük bir oranla - greve 90% katılım vardı belediye çapında.

Ünlü ses sanatçısı Hasan RODOPLU:

YAŞAMIMI BULGARİSTAN TÜRK SANATINA ADADIM

Bilindiği gibi geçen asrın 60'lı yıllarında Şumnu, Razgrad ve Kırcali'de Türk tiyatroları vardı. 1966 yılında Şumnu tiyatrosu sanatçı sınavı düzenledi. İki bin katılımcı arasından birinci oldum ve kadrolu olarak tiyatroya işe başladım. Orada 8 yıl çalıştım. Düzenlenen yurt içi ve yurt dışı turnelerde alkışlar tufanına tutuldum. Sevilen ve sayılan bir sanatçı oldum. Parmakla gösterilmeye başlandım.

Resmi Murad, Hasan Rodoplu ve Reşat Aydın

Kırcali'de düzenlenen bir konserde, o zamanki Kırcali Türk Tiyatrosu müdürü Teofana Tekkelieva, sesimi çok beğenmiş ve burada işe başlamamı teklif etti. Elbette ki, memleket kokusu burnumda buram buram tütüyordu. Hemen kabul ettim. Altı yıl sanatçı olarak çalıştım.

Dilimize, dinimize, örf ve adetlerimize gelen yasaklar sonucu, bilindiği gibi tiyatro kapatıldı. Maden ocaklarında çalışmaya mecbur kaldım ve oradan da emekli oldum. Daha o zamanlarda şarkı sözleri yazarak bestelemeye başladım. Hâlihazırda 360 bestelediğim şarkı ve türkülerim var.

Yaşamımı doludizgin Bulgaristan Türk sanatına adadım. Hele de canım ciğerim Rodoplar'ın hiçbir yerde eşi olmayan türkülerine.

O günleri anımsadıkça içim dolup taşıyor. Konser verdiğimiz o köy meydanlarına kapanıp öpüp öpüp ağlayasım geliyor.

1989 yılından beri İzmir'de oturmaktayım. Burada da memleket türkülerini söylemeye devam ediyorum. Çok sayıda konserlere katıldım.

200 üyeyi aşan belediye sendika örgütümüzün bir diğer göğüs kabartan aktivitemiz; 2009 yılından beri her sene düzenlediğimiz Ögretmenler spor şenlik günü. Rutin eğitim çalişmalarımıza renk katan bu faaliyetimize destekte bulunan Belediye Başkanımız Resmi Murad, her katılımcıya hediye ettiği tişort, bu günün hatırası olarak özel bir jest anlamı taşımaktadır. Şenliğimizle hangi spor dalında (masa tenisi, voleybol, satranç, halat cekme v.s. gibilerinde), her bir üyemiz kendini en iyi nerede hissediyorsa değerlendiriyor. Günün finalinde en iyi okul ve fertlerde ödüller veridikten sonra, hepimiz bir aile gibi piknik alanında kapaklıyoruz şenliğimizi.

- Sizin en iyi vasıflarınızdan biri de, ki benim dikkatimi en çok etkiliyor; yaratıcılık yeteneğiniz. Yazdığınız öykülerden okumuş olduklarım beni umitlendiriyor ve sizde parlak bir istikbal görüyorum. Bu alandaki düşüncelerinizi bizlere açıklar mısınız?

- Önceden bahsettiğim gibi kitap okumak küçücükten aile ortamımda kanıma girmişti. 1970'li yıllarda ablalarım okumaya gönderildiğinden dolayı, babam köy halkı tarafından takdir almamışdı. Zamanında babam hocalarının büyük uğraşısına rağmen, tek oğlan olduğundan annesi (babaannem) tarafından Şumnu'ya Nüvvaba okumaya gönderilmemiş ve sanıyorum bu nedenle, bütün maddi sıkıntılara rağmen bizi hepimizi okuttu. Dolayısıyla anne babamızın isteğine kat kat bizim okuma arzumuz vardı. Nasıl hayatı yaşayarak öğrenirsen, aynı ölçude okuduğum kitaplardan, gerçek hayattaki olaylar ve mevzular, kitaplardaki rastladığım mevzularla karışıp dünyaya iyi ve doğru bir bakış açısı saptamama sebep oldu. İlk denemelerim başredaktör ve saygıdeğer abim Saffet Eren'in desteği ile yerel gazetemiz *Ardinski Glas - Ardino'nun Sesi*'nde oldu. Vatandaşımıza faydalı olmak amacıyla güncel sosyal, ekonomik v.s. konularda aydınlatma görevini ustlendim. Aynı zamanda, *Rodopi 24x7* il gazetesinde de denemelerime yer verildi. Kaleme aldıklarım 2000'li yılların ortasında baslangıç olarak, yörenin bir aydın kişisi olarak, topluma hitap ettiğim kimi güncel konularda kendi görüşlerimdi.

2011 yılında üçüncü kez (öncekilerden haberim olmamıştı) uygulanan Ulusal Yaratıcı Öğretmenler Öykü ve Şiir Yarışmasına katıldım. Titiz jüri uyelerine "Nevidimiyat Sıuçenik" (Görünmez Sınıf Arkadaşım') adlı öykümü sundum. Gönderilen 1000'i aşan eserlerden baskıya layık görülen 130 şiir ve öykü arasına girdi benim denemem. Sevinç ve gurur kaynağı haberi en yakın dostlarımla kutladım. Neticede, cesaretlendim ve 2013 yarışmasına "Pıtyat e Yasen" (Yol Ayandır) öykümü gönderdim ve tekrar jürinin beğenisini kazandım bu denememlen de. Aynı zamanda yerel gazetemizde "Rodopska Saga" (Rodopa Rivayeti), "Gülveren", "Meçtata na Minço" (Minço'nun Hevesi) gibi denemelerimi kıymetli okurlarımıza sunmaya devam ettim. Yeni teknolojiler döneminde okuyucular internet sitelerini daha fazla kullanıyor ve böyle geleneksel kitabı tercih edenler azalmakta. O yüzden tüm eserlerimi Jivko Tenev arkadaşımızın web-sitesinde sunarak okuyucu kitlemizin arttığına inanıyorum.

Eserlerimde yerli insanımız (rodoplunun) yakın geçmişimizden bu güne insani ilişkileri, hayat mücadelesi, yaşam tarzı v.b. konuları kaleme almak gayretindeyim. 1989 sonrası, başlayıp dinmek bilmeyen, Doğuya ve Batıya devam eden göç dalgaları ve neticede insanımızın yaşadığı duygusal sarsıntılar kurcalıyor daima benim iç dünyamı. Hayat tecrübeme dayanarak, rahatlıkla ve gururla altını çizerek beyan ediyorum; benim eserlerimdeki rodoplu vicdan sahibi, temiz yürekli, ilişkilerinde dürüst birisi. Bu toplumun bir ferdi olmaktan onur duyuyorum.

- İnsanoglu bir hedefle, emelle yaşar elbette....Hafıza ve fantazi gücünüzü kullanarak 15-20 yıl sonraki Aziz Murad'ın profilini sözlü olarak nasıl çizebilirsiniz?

- Gayet zor bir soru! Ben kendimi Ardino'ya adamış bir kişiyim. Liseli yıllarımdan bu yana (artık 30 yılı aşan bir süre) ilçemizi ve insanımızı severek, iyi niyetle güzel şeyler yapmak hevesindeyim. Büyük hedefler koymayıp, yani mütevazi olarak, kutsal öğretmenlik görevime düşen vazifeyle Bulgaristan 'ormanı'na iyi fidanlar yetistirmeye devam etmek istiyorum. Ulu Tanrı yazdıysa, 15-20 sene sonra, kasabamızda kurduğumuz yeni Nilüfer Parkında torunlarımı gezdirirken, benim de güzel diyarımızın gelişmesinde ufak tefek de olsa katkılarım olduğunu anlatmak isterdim onlara...

Röportaj: **Ali DURMUŞ**

BEYAZ GÜL KOKULU SESİYLE

Gel otur başucuma kardeş
Şiirli sazımın sesini dinle...
Gitme otur kardeş
Gitme ağla benimle!

Evet. Müzeyyen Avcıoğlu Bizim Oralara Gidelim şiiriyle, Müzeyyence şiiriyle geldi taa oralardan doğduğu, yetiştiği topraklarına. Eşi Nuri'yle geldi. Kardeşten de öte Nursen'iyle geldi. Sımsıcak merhabasıyla, insan sevgisiyle, koskocaman şiir denizi yüreğiyle geldi.

Önce Kırcali'de, ardından Ardino'da, Momçilgrad'ta, Krumovgrad'ta hiç görüşmediği, ancak sanaldan tanıdıkları ile buluştu.

Buluşma önü; işte, dedim, dağları, denizi, martıları ile tanıdığım Müzeyyen Avcıoğlu canlı canlı aramızda. Yüzlerce şiire, yazıya imzasını atan Müzeyyen Avcıoğlu huzurumuzda.

O bizden biri.

O'nu okur gibi O'na dokunabilirsiniz, soracaklarınızı sorabilirsiniz, kitaplarını imzalatabilirsiniz...

Beni duyan oldu mu olmadı mı, orasını bilemem.

Ama gördüğüm, yaşadığım tablo her gittiğimiz yerde mükemmel mi mükemmeldi.

Müzeyyen Avcıoğlu şiir ve yazılarını seve seve okuyanları, kendisiyle hemence senli benli oluverdiler.

Kucaklaştılar. Lafladılar. Odaklaştılar. Dostlaştılar.

Sohbetlerinde insanseverliğin dili, dile geldi de konuştu; güzelliğin ve iyiliğin dili, dile geldi de konuştu.

Her gittiği yerde şiirleri denli duygu seli aktı.

Gözlerde, gönüllerde Bahar'la yarışırcasına çiçekler açtı, saçıldı...

Gül kokulu, hasret kokulu, sevda kokulu, memleket kokulu sesiyle şiir sunumu bir başka güzeldi.

Koşukavaklı kızların arada türkülerimize can vermeleri de bir başka güzeldi.

Müzeyyen Avcıoğlu'nun okur buluşmaları, monoton sıkkın yaşama inat bir başka güzellikteydi, bir başka renk ve ahenkteydi. Çünkü sevgisiyle, şiiriyle, beyaz gül kokulu sesiyle geldi. Ve ...kaldı.

Saffet EREN

Müzeyyen Avcıoğlu, dostluk, kardeşlik, şiirli türkülü sevgi yollarında; Kırcali'de Aysunlar, Elmazlar, Sadberinlerle... Ardino'da Belediye Başkanı Resmi Murad ve Ardinolu bayanlarla… Momçilgrad'ta Nevinlerle, Kamberlerle, Lütfiyelerle…Krumovgrad'ta Belediye Başkanı Sebihan Mehmed ve Bakiyelerle, İsmaillerle, Elvanlarla…Velhasıl, kültürümüze, edebiyatımıza, sanatımıza sahiplenen iyi niyetli, güzel yürekli insanlarımızlaydı.

Мюмюн ТАХИРОВ
Доцент, доктор по философия на историята

КОМУНИКАЦИЯ, ИДЕНТИЧНОСТ, ПРИЗНАВАНЕ

Формирането на идентичността не става чрез самоизолация, сегрегация, партикуларизация и т.н., а зависи в значителна степен от комуникационните отношения на личността с другите хора. Нейното утвърждаване, както и на собственото „Аз“, е ставащо в непрекъсваща комуникация със значимите други, и след това, в публичната сфера, където признаването играе водеща роля.

За да бъде комуникацията успешна, ефикасна и ефективна, участниците в комуникационния процес би трябвало да имат ясна и спокойна идентичност.

М. ТАХИРОВ

Идентичността е процес на самоотъждествяване на личността със себе си, с групата и общността, на която принадлежи във времето. Това означава, че този процес не зависи от промените, които се случват с нея, както и от промените, които настават в заобикалящата я среда, т.е. човек съзнава, че е същият, че е тъждествен на себе си във всяко време на своя съзнателен живот като личност. В този смисъл психологът Ерик Ериксън въвежда понятието Его-идентичност, под което разбира цялостност и непрекъснатост на нашето Аз (Ериксън 1996). Идентичността включва в себе си осъзнатата различност от другите, т.е. осъзнатия от човека факт, че той е носител на съвкупност от характеристики, чрез която се различава от всички останали хора: той е личност. Във времето може да настъпват промени - едни характеристики да се видоизменят или дори да отпадат и да се появяват нови; това в никакъв случай не променя различието между индивида и другите. Този факт се запазва с/във времето. Както отбелязват специалистите, а и животът непрекъснато доказва, има разлика в начина, по който индивидуалността на даден човек се мисли от самия него и начина, по който мислят другите за него, т.е. образът, който човек има за себе си е различен от образа, който другите имат за него. Идентичността означава отделяне: да бъдеш различен и чрез тази разлика да бъдеш уникален. Търсенето на идентичност само може да разделя и разединява. Но все пак, както пише З. Бауман, „уязвимостта на индивидуалните идентичности и ненадеждността на самотното построяване на идентичност кара създателите на идентичностите да търсят предлози, на които могат да закачат заедно своите индивидуално преживени страхове и тревоги“ (Бауман 2003: 24). Разбира се, нито една личност, общност и общество не живеят и не биха могли да живеят сами за себе си, изолирано, самосегрегирано. Още повече, че живеем в условията на взаимнозависим свят, който предлага безкрайни предизвикателства, едно от неизбежните е комуникацията между гражданите, институциите, общностите и обществата.

Комуникацията е процес на обмяна на послания и значения от подател към получател в среда, подходяща за възприемането на предаваната информация както от подателя, така и от получателя; процес, предоставящ възможност за обмяна на информация чрез различни методи. Това е предаване на информация чрез кодиране на конкретни съобщения от един източник към събеседник с помощта на канал. Изисква общи езикови значения за обмяната между общуващите страни; благодарение на този общ език източникът предава кодираните от него конкретни послания чрез звукови вълни на получателя. Предаването на информация не се извършва самоцелно - то е отправено към някого, за да изиска действие, т.е. това е процес на взаимодействие и въздействие. Важен фактор е обратната връзка - адресантът поддържа отношение със собственото си съобщение, предвижда се и възможната редакция на адресата под формата на обратна връзка. За описването на комуникацията се използват много елементи, някои от които са: източник; получател; съобщение; връзка; обратна връзка, както и среда. Източникът е личността или общностите, които използват словото за предаването на мисли и чувства. Получателят е лицето или общността, които приемат информацията. По същия начин, съобщението е мисълта, чувството или желанието, които се обменят между тях. Средата, в която се осъществява комуникацията, се нарича канал, а начинът на обмяна на информация между източника и получателя или правилното възприемане на *на стр. 12*

от стр. 11

обмененото съобщение от страна на събеседника се определя като връзка (информация). Всички реакции към връзката се определят като обратна връзка. Ако в системата има определено кодиране, всеки естествен език, изграден от звуци, спомагащи за разбирането между комуникиращите и притежаващ определени правила, се нарича код. Използва се като средство за комуникация и обмен на информация (Тахиров 2015: 66).

Независимо от новите технологии или въпреки тях, усъвършенстваните комуникационни средства, премахването на националните граници, свободното движение на идеи, хора и стоки, са налице трудности при разбирането, осмислянето и прилагането на практиката на съвременните комуникационни средства. Те са едно от главните бариери за решаването на социалните, икономическите и културните проблеми на обществата, в които живеем. Това е и бариера за пълноценното общуване между хората от различни краища на света, с разнородни религии, езици, обичаи и, най-общо казано, традиции.

Човешките отношения предполагат общуване и взаимодействие с разнородни партньори, уникални по своите комуникативни умения, индивидуални характеристики и културен светоглед. В такъв случай ефективността на комуникативния процес се определя до голяма степен и от анализирането, разбирането и приемането на различията и чуждостта на другите. Необходимостта от взаимно признаване и зачитане на правото на другия да бъде различен в многообразните по сложност и структура социални отношения, определя значимостта на комуникационния процес, издига на високо равнище толерантността, разбирането и приемането на другостта, различността, на представителя на другата култура (Хофстеде 2001: 297).

В нашата съвременност не би могло да бъдат постигнати значителни успехи в нито една област на обществения живот без здрава комуникационна среда и субекти с кореlативни комуникационни умения. Животът неизбежно изисква оптимална социална реалност, към която всеки участник в комуникационния процес би трябвало да се адаптира, да усвои и прилага адекватно комуникационни умения, да използва методи и средства, които биха улеснили комуникацията, т.е. предаваната и получаваната информация да бъде ясна, спокойна, свободна, разбираема и открита. Но това не е достатъчно да се реализира същинската комуникация. Защото, за да се разбере истинската стойност на значението, което се получава, е нужно предварително да се придобие информация за комуникационната реалност, а участниците в комуникационния процес да придобият **комуникационна компетентност,** която представлява сложна съвкупност от знания, умения, ценности, нагласи...

Чарлс Тейлър в книгата си „Мултикултурализъм. Политики на признаване“ специално внимание отделя на генетичната връзка между признаване и идентичност. Разкривайки връзката между признаването и такива универсални термини като чест и достойнство, Тейлър прави опит да формулира вътрешно противоречивия характер на третираните от него явления. Но става ясно, че политиката на признаване трябва да бъде предхождана от вътрешното признаване, т.е. формирането на самосъзнание за самоличност като израз на осъзната идентичност. На тази основа постепенно се развива и амбицията да се дава външен израз на това вътрешно признаване, с оглед другите също да се отнасят с уважение към вече оформилото се самосъзнание.

Разбира се, това става само **в условията на диалог, на комуникация.** Нищо в заобикалящата ни действителност не е така, както изглежда. Видимият свят може да бъде изучен чрез емпиричен поглед (монологичен), защото изучаваме само външността, повърхността на нещата. Можем да посочим дадено нещо с пръст и да кажем „Ето го“, дори можем и да го пипнем. Можем да посочим мозъка, града, скалата, екосистемата и пр. Но в никакъв случай не можем да посочим завистта, гордостта, съзнанието, ценността, намерението или желанието. Къде е желанието? Да го посочим?! Всъщност не можем, най малкото по начина, по който можем да посочим канарата, водопада. Умберто Еко отбелязва образно, че няма нищо непреходно от външната форма, която увяхва и се променя както полските цветя при настъпването на есента.

Външните явления са повърхности, а вътрешните - дълбочинни. Повърхностите могат да се видят, но дълбочината трябва да се интерпретира. Докато говорим, ние не просто гледаме някаква повърхност, някакво усмихнато или мрачно лице, някакъв емпиричен обект. Ние желаем да знаем какво става вътре в нас и в нашите събеседници. Не просто гледаме, а искаме да знаем какво чувстват нашите събеседници, какво мислят, какво става вътре в тях, в съзнанието. Затова задаваме въпроси като: „Какво става? Какво мислите за това? Как се чувствате по отношение на онова?“. Няма друг начин, по който можем да достигнем до вътрешността, до същността на процеси и явленията освен чрез интерпретацията; вътрешните димензии (аспекти, обхвати, размери) могат да бъдат постигнати само чрез комуникация и интерпретация (Уилбър 2014: 125-126).

Нашата идентичност е отчасти оформена от признаването или неговата липса, често пъти от превратното признаване от страна на другите, и така човек

или група от хора могат да претърпят истинско увреждане, истинска деформация, ако заобикалящите ги хора или обществото им връщат като огледален образ една ограничена или уронваща достойнството или достойна за презрение представа за самите тях. Непризнаването или превратното признаване може да причини вреда, може да бъде форма на потискане, затваряйки някого в затруднен, деформиран начин на съществуване. Превратното признаване показва не просто липса на подобаващо уважение; то може да причини мъчителна болка, обременявайки своите жертви с осакатяваща самоненавист. **Справедливото признаване** не е просто акт на вежливост, който ние дължим на хората. То е „насъщна човешка потребност“ (Тейлър 1999: 41-42).

Изграждането на идентичност е динамичен, непрекъснато изменящ и развиващ се процес. За Ериксон това е „процес на нарастваща диференциация и става все по-обхватен с все по-силното осъзнаване на разширяващия се кръг значими други за индивида - от майката до човечеството“. Той отбелязва, че „световното пространство е разширено до степен, която включва и космическото пространство като подходяща `околна среда` за универсална технологична идентичност“. Ето защо идентичността не е „ограничителен обръч“, а процес на „широка отвореност към другите, същевременно и воля за запазване на своята неповторимост“ (Ериксон 1996: 44-76).

Според Чарлс Тейлър има предполагаема връзка между признаване и идентичност, „при което последният термин обозначава нещо като разбирането на хората за това кои са те, за техните фундаментално определящи ги характеристики като човешки същества“ (Тейлър 1999: 118). Идентичността е „кои сме ние, откъде идваме“. Като такава идентичността е основата, на фона на която придобиват смисъл нашите вкусове, желания и стремежи. Ние определяме нашата идентичност „винаги в диалог, понякога в битка с нещата. „По такъв начин моето откриване на собствената ми идентичност не означава, че я формирам в уединение, а че я договарям в диалог с другите, отчасти открит, отчасти вътрешен. Ето защо развитието на идеала за вътрешно формирана идентичност придава ново значение на признаването. Моята собствена идентичност решително зависи от диалогичните ми отношения с другите“ (Тейлър 1999: 48-50). С други думи, формирането на идентичността не става чрез самоизолация, сегрегация, партикуларизация с цел отчуждение и т.н., а в комуникация с другите. А и самото признаване вече е своего рода виза за участие в комуникационния процес.

Комуникацията изисква - взаимодействие и взаимно уважение и признаване.

Има две, както подчертах, равнища на признаването: в интимната сфера, където ние разбираме формирането на идентичност и на собственото „Аз“ като ставащо в продължаващ диалог и битка със значимите други, и след това признаване в обществото на едни групи от други, на едни общности от други (Тейлър 1999: 41-47). Непризнаването или превратното признаване Тейлър разглежда и като форма на потискане.

Като важно условие за прилагане на политиката на признаване Тейлър посочва например европейците да се откажат от своя етноцентризъм, който кара много европейци да смятат, че единствено достойната култура е родената от европейските народи. На тази основа се подценява приносът на народите от другите континенти за развитието на световната култура. В рамките на отделна държава може да се проявява подценяване на приноса на малките (етнически, религиозни, етнографски и др.) общности за формиране на националната култура. Тейлър подчертава, че отказът от презумпцията всички култури да участват във формирането на една обща (национална, религиозна, континентална, планетарна) култура трябва да се разглежда като предразсъдък или недоброжелателност. Този отказ, подчертава авторът, би могъл дори да е равносилен на отричането на равния статус. В същото време Тейлър прави изключително важната уговорка: „Настояването би могло да бъде: включете тези, защото са наши, макар и да са непълноценни“. Той е категоричен, че „това не е начинът, по който се изразяват хората, отправящи искането“. Важна е още една негова уговорка: „Безапелационното настояване за благосклонни преценки за ценност е парадоксално - може би някой ще каже трагично-хомогенизиращо... Искането за равно признаване в тази си форма е неприемливо“ (Тейлър 1999: 83).

Чарлз Тейлър предлага една приемлива формула: изхождайки от презумпцията за равнопоставеността (равната ценност, равното достойнство) на всички култури, да прилагаме политиката на признаване на онези творения от тях, които притежават качества, отговарящи на общоприетите естетически и нравствени стандарти в рамките на определена обща традиционна култура, готова да отреди място на всяко различие, създавайки по този начин желания синтез.

Използвани източници:

Бауман, З. Общността. Търсене на безопасност в несигурния свят. С., 2003.

Ериксън, Е. Идентичност: младост и криза. С., 1996.

Тахиров, М. Междукултурна комуникация и интеграция чрез изкуство. С., 2015.

Тейлър, Ч. Мултикултурализъм. Политики на признаване. С., 1999.

Уилбър, К. Кратка история на всичко. С., 2014.

Хофстеде, Х. Култури и организации: софтуер на ума. С., 2001.

Протокол № 6

Р Е Ш Е Н И Я

на Общински съвет - Ардино, приети на заседание, проведено на 20 април 2016 г.

РЕШЕНИЕ № 81

1. Подкрепя предложението на МБАЛ - Ардино за кандидатстване по Програма за трансгранично сътрудничество България - Гърция 2014-2020 г. с проект „Подобряване на първичната медицинска помощ в изолирани и необлагодетелствани трансгранични области (SMiLe)" по Приоритетна ос 4 „Трансграничен регион с висока степен на социално приобщаване", Тематична цел 09 „Насърчаване на социалното приобщаване, борба с бедността и всяка форма на дискриминация", Инвестиционен приоритет 9а „Инвестиране в здравна и социална инфраструктура, която допринася за националното, регионалното и местното развитие, понижаване на неравнопоставеността по отношение на здравния статус, насърчаване на социалното приобщаване чрез подобряване на достъпа до обществени, културни и развлекателни услуги и преминаването от служби на институционално равнище към служби на местно равнище" с партньори:

● 4-ти здравен регион на Македония и Тракия, Гърция (4th Health District of Macedonia and Thrace) - водещ партньор

● Университет Аристотел - специализиран отдел за изследвания, Гърция (Aristotle University of Thessaloniki - Special Account for Research Fund) - партньор.

РЕШЕНИЕ № 82

Приема финансовия отчет за дейността на МБАЛ - Ардино за 2015 г.

РЕШЕНИЕ № 83

1. Учредява безвъзмездно право на строеж в полза на Министерство на здравеопазването на помещения в размер до 250 кв.м. на първо ниво от сградата на МБАЛ - Ардино на ЦСМП - Кърджали, филиал Ардино за реализиране на инвестиционен проект по ОП „Региони в растеж" с бенефициент Министерство на здравеопазването.

2. Упълномощава кмета на община Ардино да издаде заповед и да сключи договор с Министерство на здравеопазването.

РЕШЕНИЕ № 84

Дава съгласието си за изработване на Подробен устройствен план - план за застрояване (ПУП - ПЗ) за имот с кадастрален № 011387, находящ се в землището на с. Бял извор, местността „Ев алтъ", ЕКАТТЕ 07747, с площ 1,418 дка, с цел извършване на промяна на предназначението на земята от земеделска земя за неземеделски нужди.

РЕШЕНИЕ № 85

Приема отчет за 2015 и План за 2016 г. на Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетни.

РЕШЕНИЕ № 86

Приема доклади за осъществените читалищни дейности в изпълнение на годишна програма за развитие на читалищната дейност за 2015 година, съгласно приложения, представени от председателите на народните читалища на територията на община Ардино.

РЕШЕНИЕ № 87

Актуализира годишната програма за управление и разпореждане с имотите - общинска собственост за 2016 г.

РЕШЕНИЕ № 88

Открива процедура за провеждане на търг с тайно наддаване за отдаване под наем на част от имот, публична общинска собственост, както следва:

1. Помещения, с обща площ 45 кв.м., в сградата на бивше начално училище „Христо Ботев" - Ардино, акт за публична общинска собственост № 63 от 17.06.1998г., за срок от 5 години, за извършване на услуги и обществени дейности, при следните тръжни условия:

● Първоначална месечна наемна цена - 99.00 лв. без ДДС.

● Депозит в размер на 118.80 лв. с ДДС, равняващ се на един месечен наем, се внася в касата на община Ардино, в срок до 16.00 часа в деня, предхождащ провеждането на търга.

● Тръжна документация, в размер на 30.00 лв., се закупува от касата на община Ардино, в срок до деня, предхождащ провеждането на търга.

● Заявленията за участие в търга се внасят в деловодството на община Ардино в същия срок.

● Представянето на пликовете с предложенията за цена при таен търг - пред тръжната комисия, в деня и часа, определени за начало на търга.

● Оглед на помещенията - всеки работен ден - от 10.00 до 15.00 ч.

● При липса на кандидати, повторни търгове да се проведат при същите условия, всяка следваща седмица, в същия ден и час;

2. Упълномощава кмета на община Ардино да сключи договор за наем със спечелилия търга.

РЕШЕНИЕ № 89

I. Приема пазарните оценки на посочените недвижими имоти, определени от лицензиран оценител и ги обявява за първоначална тръжна цена за продажба, както следва:

1. Самостоятелен обект в сграда - търговско помещение №1 с отделен вход, заемащо западната половина от първи етаж на административна сграда (кметство) в с. Боровица, Урегулиран поземлен имот (УПИ) VIII, кв.2 по ПУП на селото, със застроена площ 66 кв.м., състоящ се от две помещения. Първоначална тръжна цена 5 000. 00 лв.

2. УПИ VIII от кв. 2 по частична регулация на с. Мусево, местност „Хадоново", с площ 460 кв.м. Първоначална тръжна цена 1 150.00 лв.

3. ДОМ ЗА ОТДИХ, с обща площ 988.54 кв.м., включващ:

Сграда, със застроена площ 154.118 кв.м.; конструкция: МСБ, етаж 2, построена през 1969 г., състояща се от:

● **Сутерен** - фоайе, санитарен възел, коридор, зала-билярд и кухня.

● **I-ви етаж** - две стаи, санитарен възел, коридор, зала-семинар, зала с камина, входно фоайе, стълбище и тераса.

● **II-ри етаж** - апартамент (вестибюл, спалня, санитарен възел и тераса), три спални, коридор, санитарен възел, склад, стълбище и две тераси.

Пристройка, със застроена площ 692.92 кв.м.; конструкция: МСБ, етаж 4, построена през 1979 г., състояща се от:

● **Сутерен** - котелно помещение, стая за огняр, складове - 3 броя, коридор и стълбище. ● **I-ви етаж** - кухненски блок (подготвителни, умивалня, топла кухня, мокър бюфет, два склада и хладилник), зала, стълбище, коридор, две стаи със санитарни възли, апартамент (две стаи, антре и два санитарни възела), механа, офис, занималня и открита тераса. ● **II-ри етаж** - входен вестибюл, приемен хол, галерия, гардероб със санитарен възел, стая за шофьори, зала, два апартамента, две стаи със санитарни възли, преддверие, коридор, стълбище, покрити тераси. ● **III-ти етаж** - 4 стаи, 3 стаи със санитарни възли, апартамент (две стаи и санитарен възел), склад, санитарен възел, коридор и стълбище. ● **IV-ти етаж** - летен чардак, две стаи и стълбище. ● **Склад,** със застроена площ 59.343 кв.м.; конструкция: масивна, етаж 1, построен през 1981 г. ● **Гараж,** със застроена площ 59.922 кв.м.; конструкция: масивна, етаж 1, построен през 1981 г. ● **Агрегатно помещение,** със застроена площ 22.24 кв.м.; конструкция: масивна, етаж 1, построено през 1981 г.

Домът за отдих се намира в землището на гр. Ардино, ТК „Бели брези", имот № 44, кв.13 по кадастрална карта. Първоначална тръжна цена - 323 600.00 лв.

II. Определя процедурата за продажба на имотите - публичен търг с тайно наддаване.

III. Упълномощава кмета на община Ардино да организира подготовката и провеждането на търговете, както и да сключи договорите за продажба със спечелилите участници.

РЕШЕНИЕ № 90

1. Открива процедура за провеждане на таен търг за учредяване на право на строеж върху част от УПИ II от кв. 17 по ПУП на гр. Ардино за изграждане на жилищен блок „Ела 3" от три секции, включващи четири жилищни етажа и един полуподземен етаж, на нивото на който ще се изградят гаражи с максимална площ на застрояване 796 кв.м., разгъната застроена площ 2 860 кв.м.

2. Одобрява пазарна цена за учреденото право на строеж в размер на 39 900.00 лева, съгласно пазарна оценка, изготвена от лицензиран оценител.

3. Упълномощава кмета на община Ардинода организира подготовката на документацията за учредяване на правото на строеж и да сключи договор със спечелилия търга по реда на ЗОС и НРПУРОИ на Община Ардино.

РЕШЕНИЕ № 91

Променя съставите на следните Постоянни комисии към Общински съвет - Ардино:

Постоянна комисия по финанси, бюджет и стопанско управление

Председател: Зюлфие Ниязиева Ибрямова;

Зам.-председател: Зекие Юзджанова Косова;

Членове: 1. Ерол Шериф Мехмед; 2. Алън Насков Хаджиев; 3. Евгин Арслан Мехмед; 4. Веселин Янков Чаушев; 5. Красимир Раданов Кичуков.

Постоянна комисия по ТСУ, транспорт, комуникации

Председател: Азис Халибрям Мурад;

Зам.-председател: Алън Насков Хаджиев;

Членове: 1. Ерол Шериф Мехмед; 2. Салим Сали Али; 3. Ибрям Мюмюн Мурад; 4. Красимир Раданов Кичуков; 5. Съби Милчев Узунов.

Сезгин БАЙРЯМ
Председател

С пълните текстове на решенията можете да се запознаете в сайта на Община Ардино: ***www.ardino.bg***

Алина Семерджиева

е родена на 17 ноември 1965 г. в с. Падина. Завършва Педагогика през 1995 г. в Пловдивски университет „Паисий Хилендарски” и от тогава до сега е учителка в родното си село. Обича децата и те я обичат, вдъхновяват я !

Из „РОДНА СТРЯХА”

Бяла, спретната къщурка

Къща на хълма, голяма и бяла
скъп дом, рожден, на чичо и татко.
Тук песни баба навярно им пяла,
докато играели и заспивали сладко.

Пред нея, на двора - елхичка зелена,
иглики, божури, лалета червени,
ето чешмата с водица студена,
дървена пейка, на която ще седна.

До мене замислена баба поседна,
за нещо тъгува, тук пък се смее.
Казва ми това кътче аз да погледна,
със свидното, с родното да се гордея!

* * *

И с ръчички, и с мотички,
днес потрудихме се всички.

Лехичката си оплевихме
цветенца нови посадихме...

Нали сме си деца добрички,
измихме своите ръчички

Добре разбрахме - мамо, татко, .
след труд се хапва сладко-сладко...

* * *

Бабо, дай ми верен тон
с този твой акордеон!
Блус ли, рок ли да засвиря?
Друг учител ли да диря?

Баба детски песни знае
за друга музика нехае.
Казва, че било ми рано
и ме гледа тъй засмяно!?

Ето казва ми и мама:
Китарата е май голяма.
Имат право! Еее, добре!
Но музиката ме зове!

* * *

Цъфнаха цветята във лехичките,
по полета, по горичките.
Пеперуди, бръмбари, калинки
полетяха над градинки.
Славеи запяха в хор
синигер кацна на стобор.
Кукувицата и тя закука:
- Чуйте ме и аз съм тука!
Събудиха се жабките,
сложиха си шапките,
че слънце вече грее.
Но опасност тука зрее:
От клоните на стария бук
косът викна: „Щъркелът е тук!
Гмуркайте се във водата,
не търсете си белята.“
Гмурнаха се жабките
измокриха си шапките.
Засмя се слънцето и светна.
Ех, че пролет весела и цветна!

* * *

Жълти, златни глухарчета -
на слънцето - земни другарчета.
А, ето и пухчета бели,
с вятъра към небе полетели.

Жълти, златни глухарчета
от вас ще направим герданчета,
Венчета за наште главички,
пръстени, гривни за малки ръчички.

* * *

Със усмивка лъчезарна,
с очички като две звездички.
Поговорката е вярна:
Децата радост са за всички!

* * *

Без обувки, без чорапки
хуквам през глава,
като коте по лапки
ще потичам, ей така.

Букетче от детска ръка,
слънчева детска усмивка.
Добре започва деня
и си казвам: Щастливка!

* * *

Мамо, с моите малки ръчички
направих ти цветна картина,
за твоите топли очички,
за твоите грижи и обич, и сила!

Ех, че вкусни макарони!

Хайде, Алекс, още малко,
яж, ще бъде много жалко
с тези вкусни макарони
да закуси нашта Рони.

Рони - котѐнцето ни игриво
чуй го, плаче жалостиво.
Бабо, дай му тези макарони,
а на мен купи бонбони!

НОТАРИАЛНА КАНТОРА В АРДИНО

Нотариус Наско Борисов е автор на книга срещу имотните измами

От началото на годината на територията на община Ардино вече работи нотариална кантора. Тя се намира на ул. „Бели брези“ №27, до сградата на общинската администрация. Решението на младия нотариус Наско Борисов да работи в района е продиктувано от желанието му да се осигури улеснен достъп на местното население до нотариалните услуги.

В кантората се извършват всички удостоверявания по закон - пълномощни, договори за МПС, договори за наем,

нотариални актове за недвижими имоти и др.

Преди да отвори кантората си в Ардино, юристът никога не е посещавал този край на България. „Когато дойдох за първи път тук бях очарован от красотата на това китно родопско градче. Избрах природата пред напрегнатото ежедневие, защото Ардино е малък и уреден град, а хората са много приветливи и гостоприемни“, споделя Наско Борисов. Той е родом от град Кнежа, Плевенско. Завършил е право в СУ „Св. Кл. Охридски“. Има над шест години юридическа практика в София. Автор е на книгите „135 години Български нотариат“ и „Ролята на нотариуса в борбата с имотните измами“.

Жълтушенци отново областни първенци по гражданска защита

За трета поредна година отборът на основно училище „Отец Паисий“ от с. Жълтуша спечели първото място в областното ученическо състезание „Защита при бедствия, пожари и извънредни ситуации“. Надпреварата се проведе в в Кърджали.

В първия модул бяха проверени чрез тест теоретичните знания на състезателите. Практическият модул беше организиран в центрове - „Защита при бедствия“, „Защита при промишлени

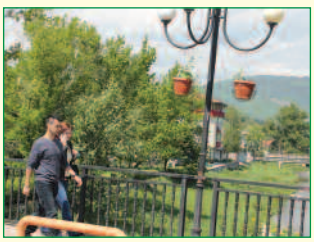

аварии“, „Пожарна безопасност“, „Първа помощ“ и „При наводнение“. В него отборите-общински първенци трябваше да демонстрират уменията си за справяне с конкретни кризисни ситуации и оказване на първа помощ на пострадали.

Възпитаниците на ОУ „Отец Паисий“ - Жълтуша в състав: Йоана Павлова, Николай Хаджиев, Евгени Даматов и Гергана Терзиева, пореден път доказаха, че са най-добрите и ще представят областта на националната надпревара, която ще се проведе през юни.

Ръководителят на жълтушеския отбор Наталия Хаджиева сподели, че целта им е отново да завоюват първото място на национално ниво.

САКЪЗЧЕТА

Над 30 висящи саксии със сакъзчета (висящо мушкато), поставени в метални кошници, бяха закачени на осветителните стълбове по целия мост над река Ардинска и в централния площад на Ардино.

IN MEMORIAM

На 63-годишна възраст внезапно напусна този свят дългогодишният председател на „ВиК“ - Ардино и общински съветник инж. Тодор Буров. Нека почива в мир.

АРДИНСКИ ГЛАС
РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО!
Главен редактор Саффет Ерен
0889 301 592 • ard_glas@abv.bg
Фоторепортер Гюнер Шюкрю
„Ардински глас“ е месечно двуезично издание на Общинска администрация и Общински съвет - Ардино
Адрес на редакцията
6750 Ардино, ул. „Бели брези“ № 29